

Arrest

nr. 92 625 van 30 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. NDIKUMASABO en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger van Mamprusi-origine te zijn afkomstig van Asoasi, Kumasi. Uw vader was de chieft van Nakpaya, district Mamprusi West in Northern Region. Na de lagere school stopte u met uw studies en in 1998 begon u het beroep van automecaniciën te leren. U werkte in Kumasi als automecaniciën. Sinds uw 20-jarige leeftijd ging u regelmatig, om de drie maanden bij een gelegenheid, naar het dorp Nakpaya om de rituelen van de chieftancy te leren. Uw vader overleed in

januari 2007 door ziekte. U bent in 2010 gedoopt bij de pinksterkerk en u bent een praktiserende gelovige. Op 5 augustus 2012 werd u meegenomen naar Mamprusi. De ouderen van Nakpaya spraken met u en u antwoordde dat u niet bereid was om de chieft te worden. De stoel van de chieft is bestemd ofwel voor iemand van uw familie Nabila ofwel voor iemand van de familie Isaahatu. In het geval dat u weigert, gaat de stoel naar de andere familie. De ouderen van uw familie wilden u doden, zodat uw jongere broer chieft kan worden en de stoel binnen uw familie blijft. U werd elke dag gevraagd om chieft te worden, maar u bleef weigeren. U werd geslagen op uw hoofd en met uw leven bedreigd. U werd bewaakt, maar u kon op 11 augustus 2012 wegllopen en u ging naar Kumasi. U keerde naar huis terug en ontdekte dat er ingebroken was in uw huis. U verliet die avond Kumasi en u vluchtte naar Accra. U verbleef in Accra bij uw vriend P.S. (...). Op 18 augustus 2012 bij de terugkeer naar het huis van P. (...) was de deur van zijn huis geforceerd. U ging met P. (...) naar de politie van Achimota om dit te melden. De agenten vroegen wie het had gedaan en gaven u het advies om zelf te onderzoeken wie er was gekomen. Dezelfde avond belde uw zus u op en vroeg of u had gezien dat de deur was geforceerd. Ook enkele andere familieleden belden u op en zeiden dat u zou gevonden worden, waar u ook ging. U keerde na de identificatie van de oudere Wiafe Yaw terug naar het politiekantoor om hen deze naam te melden. Er werd geantwoord dat ze geen arrestatie konden uitvoeren omdat ze slechts met twee agenten waren. U werd door een oudere opgebeld en gezegd dat het het begin was en dat de volgende keer het huis zou worden afgebrand. De auto van uw vriend werd beschadigd en u werd opgebeld dat de situatie zou verergeren indien u niet zou terugkeren naar het dorp. Uw vriend P. (...) was bang en besloot u te helpen. P. (...) bracht u naar de kust en stelde u voor aan een u onbekende man. U werd door de man aan boord van een schip gebracht. U hebt Ghana per boot verlaten op 20 augustus 2012 en u kwam op 3 september 2012 in België aan. U nam een trein naar Gent, waar u op 5 september 2012 door de Federale Politie werd gecontroleerd. U verklaarde A.F.S. (...) te heten en afkomstig te zijn van Sekondi, Ghana. U was niet in het bezit van een geldig identiteits- of verblijfsdocument. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem, waar u op september 2012 asiel vroeg. U verklaarde I.N. (...) te heten en afkomstig te zijn van Kumasi, Ghana.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U verklaart op 3 september 2012 in België te zijn aangekomen (zie gehoor CGVS, p.8). U nam de trein naar Gent waar u drie dagen op straat leefde en overnachtte. U werd op 5 september 2012 door de politie gecontroleerd en overgebracht naar het Centrum voor Illegalen in Vottem. U hebt pas op 13 september 2012 asiel gevraagd. U verklaart dat u rondliep en u iemand wilde vinden om te vragen waar u hulp kon vinden (zie gehoor CGVS, p.13). U voegt toe dat u wel te kennen gaf aan uw sociaal assistent dat u niet kon terugkeren naar Ghana (zie gehoor CGVS, p.13), terwijl echter niet blijkt uit het administratieve dossier dat u onmiddellijk in het centrum asiel zou hebben gevraagd. Het feit dat u tot 13 september 2012 wachtte om asiel te vragen vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in grote mate kan worden gerelativeerd.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u incoherente en weinig overtuigende verklaringen aflegde met betrekking tot de vervolging door uw familieleden omwille van uw weigering chieft te worden van Nakpaya.

Zo dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal verklaart dat u kon ontsnappen uit Nakpaya en u via Kumasi naar Accra vluchtte. U had opgemerkt dat er in uw huis in Kumasi was ingebroken en u beweert dat uw familieleden u ook in Accra zijn komen zoeken en hierbij de deur van het huis van uw vriend hebben geforceerd en zijn wagen hebben beschadigd (zie gehoor CGVS, p.12). U stelt dat u samen met uw vriend naar de politie stapte, maar dat de politie jullie niet kon helpen. U voegt toe dat u op aanraden van uw vriend besloot het land te verlaten (zie gehoor CGVS, p.12). Het is dan ook erg merkwaardig dat u over de feiten in Accra en de reactie van de politie in Accra geen melding maakte voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, dd.21.9.2012). Gezien het belang van de door u beweerde vervolgingsfeiten in Accra en deze de aanleiding vormden om het

land te verlaten, is het ongeloofwaardig dat u dit zou zijn vergeten te melden voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Daarbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde problemen. U verklaart dat u aangeduid werd om uw vader als chieft van Nakpaya op te volgen (zie gehoor CGVS, p.9). Het is bevreemdend dat u het dorp Nakpaya niet beter zou kunnen situeren. U verklaart dat Nakpaya gelegen is in Mamprusi West (zie gehoor CGVS, p.4). Toch is het enigszins merkwaardig dat u geen andere buurdorpen van Nakpaya, buiten Sandema en de stad Mamprusi, zou kunnen noemen. U situeert Nakpaya in Upper West, maar u kunt buiten Bolgatanga geen andere steden in Upper West noemen (zie gehoor CGVS, p.5). Ook een andere chieftancy in de omgeving van Nakpaya is u onbekend en u stelt dat ieder zijn eigen gemeenschap heeft en u alleen de uwe kent (zie gehoor CGVS, p.5). Van iemand die beweert de laatste 10 jaar regelmatig naar het dorp Nakpaya te zijn geweest en werd aangeduid om de toekomstige chieft van dit dorp te zijn, kan toch een betere kennis van dit dorp en zijn omgeving of regio worden verwacht. Uw gebrekkige kennis tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees omwille van het chieftancy probleem aan.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u niet eerder stappen ondernam om te ontkomen aan de door u aangehaalde problemen. U stelt dat de stoel van de chieft van vader op zoon werd doorgegeven (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaart dat u sinds uw 20-jarige leeftijd regelmatig naar het dorp Nakpaya ging om de rituelen van de stoel te leren en u er ging omwille van de chieftancy (zie gehoor CGVS, p.4). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich niet eerder vragen stelde of uw weigering om de volgende chieft te worden duidelijk maakte. U beweert dat u er niets aan kan doen, dat u de chieftancy volgde (zie gehoor CGVS, p.11). Op de vraag waarom u niet eerder uit Ghana vertrok, antwoordt u dat u die tijd geen hulp had en dat u nooit wist dat u opeens de chieft zou worden (zie gehoor CGVS, p.11). Deze laatste bewering dat u nooit zou hebben geweten dat u mogelijks de stoel van de chieft moest betreden, houdt geen steek, gezien u eerder verklaarde dat u om deze reden regelmatig naar Nakpaya ging.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u geen nieuws heeft uit Ghana. U verklaart dat u sinds uw aankomst in België niet met uw vriend hebt gesproken en u niet weet of er een probleem is (zie gehoor CGVS, p.12). U verklaart dat u niet weet of er al een nieuwe chieft is en dat u dit niet hebt gevraagd aan uw vriendin, met wie u wel contact heeft (zie gehoor CGVS, p.12). Er mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn. Het feit dat u naliel dit te doen toont aan dat u slechts weinig interesse had voor uw vermeende situatie en tast bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ernstig aan.

Tenslotte gaf u aan dat u geen andere problemen kende in Ghana (zie gehoor CGVS, p.12). U verklaart dat u overal gevonden zal worden door middel van hun goden (zie gehoor CGVS, p.13), wat echter gestoeld is op bijgeloof en als dusdanig niet objectief te toetsen. Bovendien kunnen vage verklaringen over bovennatuurlijke krachten allerm minst volstaan om aan te tonen dat u geen intern vluchtalternatief heeft bij uw terugkeer naar Ghana. Gelet op bovenstaande vaststellingen en het feit dat uw problemen eerder van lokale aard zijn en de traditionele regels en gebruiken van opvolging betreffen, maakt u het bovendien niet aannemelijk dat u zich niet elders in Ghana zou kunnen vestigen om aan de situatie te ontkomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De brief van uw vriendin Marian Eva Wilson dd.17.8.2012 betreft persoonlijke briefwisseling die niet kan weerhouden worden als objectieve aanwijzing. De kopie van de kieskaart van uw vriendin en de kopie van uw rijbewijs betreffen persoonsgegevens van u en uw vriendin die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Wat zijn laattijdige asielaanvraag betreft stelt de verzoekende partij dat hij niet met precisie is ingelicht over de verblijfsmogelijkheden in België. Dit was ook het geval in het gesloten centrum van Vottem waar hij aan de maatschappelijke assistent uitlegde dat hij niet kon terugkeren naar Ghana.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;”

De Raad stelt vast dat verzoeker bij controle door de politie een valse identiteit opgaf en geen reden waarom hij buiten het feit dat hij niet kon terugkeren naar Ghana aan de sociale assistent van het gesloten centrum niet uitlegde dat hij niet kon terugkeren naar Ghana uit vrees voor vervolging door zijn familie.

De Raad meent dat dit de aannemelijkheid van zijn vrees ondermijnt.

2.1.2. Daar waar de bestreden beslissing stelt: *“Verder dient er te worden vastgesteld dat u incoherente en weinig overtuigende verklaringen aflegde met betrekking tot de vervolging door uw familieleden omwille van uw weigering chieft te worden van Nakpaya.”* wordt dit door verzoeker betwist.

Wat het gebrek aan vermelding in zijn verklaring van zijn problemen in Accra stelt verzoeker slechts dat het een algemeen gebruik is dat asielzoekers een korte beschrijving geven van hun asielaanvraag en hem uitgelegd werd dat hij tijdens het gehoor een gedetailleerde beschrijving zou kunnen geven.

De Raad stelt vast dat het een weglating betreft en geen tegenstrijdigheid en er derhalve in deze voorzichtigheid aangewezen is daar de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven.

Wat het gebrek aan kennis van de omgeving van het dorp Nakpaya betreft stelt verzoeker dat *“men geenszins de zin van het verwijt begrijpt over de vermeende onwetendheden van de plaatsen of chieftancies.”*

Dit is geen weerlegging van de bestreden beslissing die stelt: *“Daarbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde problemen. U verklaart dat u aangeduid werd om uw vader als chieft van Nakpaya op te volgen (zie gehoor CGVS, p.9). Het is bevreemdend dat u het dorp Nakpaya niet beter zou kunnen situeren. U verklaart dat Nakpaya gelegen is in Mamprusi West (zie gehoor CGVS, p.4). Toch is het enigszins merkwaardig dat u geen andere buurdorpen van Nakpaya, buiten Sandema en de stad Mamprusi, zou kunnen noemen. U situeert Nakpaya in Upper West, maar u kunt buiten Bolgatanga geen andere steden in Upper West noemen (zie gehoor CGVS, p.5). Ook een andere chieftancy in de omgeving van Nakpaya is u onbekend en u stelt dat ieder zijn eigen gemeenschap heeft en u alleen de uwe kent (zie gehoor CGVS, p.5). Van iemand die beweert de laatste 10 jaar regelmatig naar het dorp Nakpaya te zijn geweest en werd aangeduid om de toekomstige chieft van dit dorp te zijn, kan toch een betere kennis van dit dorp en zijn omgeving of regio worden verwacht. Uw gebrekkige kennis tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees omwille van het chieftancy probleem aan.”* De Raad schaaft zich achter dit motief.

Met betrekking tot het feit dat hij niet eerder de nodige stappen ondernam om aan de aangehaalde problemen te ontsnappen stelt de verzoekende partij dat hij duidelijk verklaarde dat hij de evolutie van de situatie analyseerde en er niet in slaagde hulp te bekomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart dat hij omwille van zijn geloofsovertuiging geen Chieft kon worden omwille van praktijken strijdig met zijn geloof. Hij verklaart dat hij in 2010 gedoopt werd, zijn vader de voormalige chieft in 2007 overleden is, hij de laatste tien jaren vaak, misschien om de drie maanden naar het dorp ging om de rituelen van de stoel te leren (gehoor, p. 4). Op 5 augustus 2012 namen zij verzoeker mee en spraken de ouderen met verzoeker en stelde hij dat hij niet bereid was chieft te worden.

De Raad stelt vast dat indien verzoeker reeds in 2010 gedoopt werd en hij om de drie maanden naar zijn dorp ging om de rituelen van de stoel te leren hij reeds voor 5 augustus 2012 geconfronteerd moet zijn met praktijken strijdig met zijn geloof. Verzoeker geeft geen verklaring waarom hij zich niet vroeger tegen deze rituelen en zijn aanstelling als chieft verzet heeft. Ook ter zitting geeft verzoeker op de vraag van de voorzitter geen verklaring in dit verband.

Terecht stelt de bestreden beslissing: *“U stelt dat de stoel van de chieft van vader op zoon werd doorgegeven (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaart dat u sinds uw 20-jarige leeftijd regelmatig naar het dorp Nakpaya ging om de rituelen van de stoel te leren en u er ging omwille van de chieftancy (zie gehoor CGVS, p.4). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich niet eerder vragen stelde of uw weigering om de volgende chieft te worden duidelijk maakte. U beweert dat u er niets aan kan doen, dat u de chieftancy volgde (zie gehoor CGVS, p.11). Op de vraag waarom u niet eerder uit Ghana vertrok, antwoordt u dat u die tijd geen hulp had en dat u nooit wist dat u opeens de chieft zou worden (zie gehoor CGVS, p.11). Deze laatste bewering dat u nooit zou hebben geweten dat u mogelijks de stoel van de chieft moest betreden, houdt geen steek, gezien u eerder verklaarde dat u om deze reden regelmatig naar Nakpaya ging.”*

Dit ondermijnt de aannemelijkheid van het asielrelaas van verzoeker.

2.2. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,

a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS